

Τι γυρεύει ο Τούρκος γκρίζος λύκος στην ουκρανική αναμπουπούλα; του Σάββα Ιακωβίδη.*

Η άνοδος του Ταγίπ Ερντογάν στην εξουσία, το 2003, σηματοδότησε σημαντική στροφή στην τουρκική εξωτερική πολιτική. Η Τουρκία επιχείρησε απογαλακτισμό από την «άπιστη Δύση» και από συμμαχικές δεσμεύσεις, στις οποίες ανταποκρίνεται *a la carte*. Παράλληλα έκανε ξεκάθαρη στροφή προς Ανατολάς και προς τις ισλαμικές-μουσουλμανικές χώρες.

Μετά τη λεγόμενη «αραβική άνοιξη», ο Ερντογάν επιχείρησε να ηγηθεί του μουσουλμανικού κόσμου. Κέρδισε προσωρινά τους δρόμους αλλά ενόχλησε και εξόργισε κυβερνήσεις. Επίσης στράφηκε προς τουρκογενείς χώρες του Καυκάσου, την Κίνα και τη μαύρη ήπειρο.

Μετά το 2016, ο Τούρκος Πρόεδρος ανέπτυξε τις σχέσεις του με τη Ρωσία. Η Τουρκία είναι ακόμα ΝΑΤΟϊκή χώρα αλλ' η συμμετοχή της στη Συμμαχία δεν την απέτρεψε να αγοράσει τους ρωσικούς πυραύλους S-400 επειδή, δήθεν, οι ΗΠΑ δεν της πωλούσαν τους πυραύλους Patriot.

Πολλοί ακαδημαϊκοί και αναλυτές στις ΗΠΑ και στην Ευρώπη εισηγήθηκαν εκδίωξη της Τουρκίας από το ΝΑΤΟ, την κατήγγειλαν ως «μη σύμμαχο» και ως εχθρό των Δυτικών. Ο Ερντογάν καθύβρισε σκαιά συμμάχους του και υποστήριξε ότι «η ηγεμονία της Δύσης τελείωσε» (5/10/2021, συνέντευξη στο τουρκικό περιοδικό kriter).

Η Τουρκία φιλοδοξεί να αναδειχθεί σε περιφερειακή και/ή παγκόσμια δύναμη. Το δόγμα Νταβούτογλου περί «μηδενικών προβλημάτων με τους γείτονες» μετατράπηκε σε προβλήματα με όλους τους γείτονες. Ο Ερντογάν ανέπτυξε πολεμική βιομηχανία.

Τα τουρκικά drones απέδειξαν τις ιδιότητές τους στη Συρία, στη Λιβύη και ειδικά στον πόλεμο Αζερμπαϊτζάν-Αρμενίας και σήμερα στην Ουκρανία. Η περίπλοκη αλλά προσοδοφόρα συνεργασία του με τον Πούτιν προκαλεί τις ΗΠΑ, το ΝΑΤΟ και την ΕΕ.

Η Ελλάδα και η Κύπρος πρέπει να ανησυχούν πολλαπλώς από τις ενέργειες Ερντογάν. Πρόσφατα (3/2/2022), ο Τούρκος Πρόεδρος μετέβη στην Ουκρανία. Δήθεν για να διαμεσολαβήσει μεταξύ του Κιέβου και της Μόσχας. ΗΠΑ-ΝΑΤΟ αγνόησαν την ΕΕ.

Γιατί, λοιπόν, να αποδέχονταν τον Ερντογάν ως... μεσολαβητή; Τι γυρεύει, συνεπώς, και γιατί εμπλέκεται στην ουκρανική αναμπουμπούλα και ποια είναι η πολιτική Ελλάδος και Κύπρου στη νέα ψυχροπολεμική σύγκρουση Δύσης-Ρωσίας;

Ο Ερντογάν μετέβη στο Κίεβο πρώτα για να διασφαλίσει τα οικονομικά συμφέροντά του. Οι συναλλαγές Ουκρανίας-Τουρκίας ξεπερνούν τα 6 δισεκ. ετησίως με προοπτική τα 10 δισεκ. Η Τουρκία προμηθεύει το Κίεβο με drones και προκαλεί οργίλες αντιδράσεις της Μόσχας.

Ας σημειωθεί ότι η Τουρκία, εισβολική-κατοχική χώρα της Κύπρου, καταγγέλλει την κατάκτηση της Κριμαίας από τους Ρώσους. Ανακύπτει ένα ερώτημα: Η Τουρκία θα συμμετάσχει σε πιθανές κυρώσεις κατά της Ρωσίας;

Θα εμπλακεί σε ενδεχόμενη πολεμική σύγκρουση; Ούτε κατά διάνοια. Η Άγκυρα ανέκαθεν αριστεύει στην πολιτική επιτηδειότητα.

Μετά από 70 χρόνια στο ΝΑΤΟ, έκανε την επιλογή της: **Εκβιασμοί και οφέλη από τη Δύση και προσοδοφόρες συναλλαγές με τη Ρωσία**. Εξάλλου, οι Ρώσοι τουρίστες ενισχύουν τα έσοδα του Ερντογάν.

Η επιχείρηση της -ανεπιτυχούς- διαμεσολάβησης του Ερντογάν μεταξύ Ουκρανίας-Ρωσίας στοχεύει και στο εσωτερικό της χώρας, που ταλανίζεται από οικονομική κρίση, καλπάζουσα ανεργία και πληθωρισμό και πτώση της δημοτικότητας του Ερντογάν.

Ο Τούρκος Πρόεδρος επιδιώκει να αναθερμάνει τις σχέσεις του με την ΕΕ, τις ΗΠΑ και το ΝΑΤΟ αυτο-προβαλλόμενος ως ειρηνοποιός, που κόπτεται για τη σταθερότητα, την ειρήνη και την ασφάλεια. Σ' αυτό το πλαίσιο πρέπει να ενταχθούν τα επιχειρούμενα ανοίγματα αναθέρμανσης σχέσεων της Τουρκίας με την Αίγυπτο και το Ισραήλ.

Οι χώρες με τις οποίες συντηρεί την ένταση και τις προκλήσεις είναι η Ελλάδα και η Κύπρος. Ποια είναι η πολιτική τους έναντι της ουκρανικής κρίσης; Η Ελλάδα περισσότερο, όπως και η Κύπρος έχουν προσδεθεί στο αμερικανικό άρμα.

Οι ΗΠΑ θεωρούν την Αθήνα και τη Λευκωσία ως πυλώνες ασφάλειας και σταθερότητας στην περιοχή της Μεσογείου και προβλέψιμους στρατηγικούς εταίρους έναντι μιας εκβιαστικής Τουρκίας. Η βάση στην Αλεξανδρούπολη θα μπορούσε να χρησιμοποιηθεί ως ορμητήριο ΝΑΤΟϊκών δυνάμεων σε περίπτωση πιθανής σύγκρουσης στην Ουκρανία.

Στη Μαριούπολη, η οποία βρίσκεται πολύ κοντά στις αποσχιστικές δυνάμεις, ζει η μεγαλύτερη ελληνική κοινότητα στην περιοχή της Μαύρης Θάλασσας: **Εκατόν χιλιάδες Έλληνες** με οργανωμένες κοινωνικές, οικονομικές και πολιτιστικές δομές.

Στην Κύπρο, καθ' ομολογία του Ρώσου πρέσβη, Οσάτσι (23/2/2020, συνέντευξη στον κυπριακό «Φιλελεύθερο»), διαβιούν πάνω από **50.000 Ρώσοι** με οικονομικές, πολιτικές, πολιτιστικές και θρησκευτικές δράσεις. Η κυπριακή οικονομία στηρίζεται και σε μεγάλες ρωσικές επενδύσεις.

Η Μόσχα εξέφρασε τις «ανησυχίες» της μετά την έγκριση του νόμου Μενέντεζ-Ρούμπιο. Σε αυτόν γινόταν αναφορά σε **«αρνητικές ρωσικές δραστηριότητες»** στην Κύπρο και ζητείτο από τη Λευκωσία να απαγορεύσει τον ελλιμενισμό ρωσικών πολεμικών πλοίων σε κυπριακά λιμάνια.

Η Ρωσία, όμως, ενίσχυσε στρατιωτικά την Εθνική Φρουρά και υποστήριξε την Κυπριακή Δημοκρατία στο Συμβούλιο Ασφαλείας όταν έγιναν προσπάθειες αποδόμησής της από τους Αγγλοαμερικανούς, ειδικά κατά και μετά το σχέδιο Ανάν.

Ελλάδα και Κύπρος βρίσκονται μεταξύ της Δυτικής σφύρας και του ρωσικού άκμονος. Δεν τίθεται θέμα επιλογής από ποιον... ελέφαντα δεν θα ποδοπατηθούν αλλ' άσκησης έξυπνης, αξιόπιστης, πειστικής και διεκδικητικής εξωτερικής πολιτικής ώστε:

Αφ' ενός να είναι **αποδεκτές, σεβαστές, χρήσιμες** ομοτράπεζες των μεγάλων και αφ' ετέρου να υπερασπίζονται σθεναρά και να διασφαλίζουν αποτελεσματικά τα συμφέροντα του Ελληνισμού. Απαιτείται πανεθνική στρατηγική!

***Πρώην Αρχισυντάκτης-Διευθυντής, Αρθρογράφος-αναλυτής στην κυπριακή εφημερίδα “Η Σημερινή”. ΜΑ στις Διεθνείς Σχέσεις και Ευρωπαϊκές Σπουδές του Πανεπιστημίου Λευκωσίας- Πτυχιούχος της Ανωτάτης Σχολής Δημοσιογραφίας της Lille – Universite Catholique de Lille – France.**

Τα άρθρα που δημοσιεύονται στην ιστοσελίδα του ΙΗΑ εκφράζουν αποκλειστικά τους συγγραφείς – μέλη του ΙΗΑ. Η ιστοσελίδα του ΙΗΑ δεν λογοκρίνει, ούτε επεμβαίνει σε άρθρα – κείμενα των μελών του ΙΗΑ.

INTERNATIONAL HELLENIC ASSOCIATION.

Πηγή : <https://professors-phds.com/>